

17. Vrede bij God

‘Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onze Heere Jezus Christus; door Wie wij ook de toeleiding hebben door het geloof tot deze genade, in welke wij staan, en roemen in de hoop der heerlijkheid Gods. En niet alleen dit, maar wij roemen ook in de verdrukkingen, wetende, dat de verdrukking lijdzaamheid werkt, en de lijdzaamheid bevinding, en de bevinding hoop, en de hoop beschaamt niet, omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest, Die ons is gegeven.’ (Rom. 5:1-3).

Roemen in verdrukkingen. Kan dat? Niet alleen buigen onder, maar ook blij zijn met en danken voor zware tegenslagen in je leven! Erin roemen! Is dat echt mogelijk? Ja, het staat hier toch? En het is geschreven door een man die echt wel wist wat verdrukkingen waren. Paulus was misschien, na de Heere Jezus Christus, wel de zwaarst beproefde mens op aarde. (2 Kor. 11:24-28). En toch schreef hij ‘wij roemen ook in de verdrukkingen’.

Is dat zomaar voor iedereen mogelijk? Nee. Er is een voorwaarde. Die staat in het eerste vers. VREDE BIJ GOD. Je leest in de geschiedenis van mensen die onder de grootste pijnen van martelingen of brandstapels psalmen tot Gods lof konden zingen. Ook Paulus kon dat. Hij zong Gode lofzangen nadat hij vele slagen gekregen had en in de gevangenis geworpen was. (Hand. 16:23-25). Maar dat is toch niet menselijk meer? Nee, dat is het zeker niet. Menselijk is het om in zulke omstandigheden de vuisten naar de hemel te heffen. Te tieren of te vloeken. Maar zeker niet om Gode lofzangen te zingen. Maar VREDE BIJ GOD is ook niet menselijk. Het is een vrede die God Zelf schenkt. Een mens zoekt die vrede helemaal niet. O jawel, hij wil wel een rustig geweten hebben, en een vreedzaam bestaan. Hij wil wel gelukkig en tevreden zijn. Maar dat is heel wat anders dan die vrede bij God, die maakt dat een mens kan roemen in omstandigheden waar een ander het slechts uit kan schreeuwen.

Jozef. Kon Jozef roemen in verdrukkingen? We hebben er genoeg van gezien. ‘De HEERE was met Jozef.’ (Gen. 39:2, 21). Hij kende die wonderlijke vrede. Zijn levensweg begreep hij niet. Waarom moest het allemaal zó gaan? Maar er kwam geen kwaad woord over zijn lippen en zelfs in de gevangenis stelde hij zijn vertrouwen op God.

Maar nu zijn broers, in Kanaän; konden zij roemen in verdrukkingen? Nee, dat konden zij niet. En waarom niet? Zij hadden geen vrede bij God. Hun geweten was belast met zonde. En die zonde maakte scheiding tussen God en hun ziel. Ze voelden geen schuld. Of misschien voelden ze die wel, maar dan probeerden ze dat gevoel weg te drukken. Ze probeerden uitvluchten te verzinnen. Als Jozef zich nu wat anders had gedragen ... En dan die dromen van hem ... Die had hij toch ook voor zich kunnen houden ... Hij had er toch zeker zelf om gevraagd?! Komt dit soort gepraat in jezelf je bekend voor? Er was geen berouw; geen oprechte belijdenis van hun zware schuld. En zolang die er niet was, dan was er ook geen vergeving en dus ook geen vrede bij God. En zolang die er niet was waren verdrukkingen voor de broers alleen maar een bron van angst. En niets om in te roemen.

‘En alle landen kwamen in Egypte tot Jozef, om te kopen; want de honger was sterk in alle landen.’ (Gen 41:54). ‘En er kwam een hongersnood over het gehele land van Egypte en Kanaän, en grote benauwdheid; en onze vaders vonden geen spijs.’ (Hand. 7:11). De honger kwam en met die honger grote benauwdheid. En dus ook voor Jozefs familie. De gewone gang van het leven werd verstoord. Er was geen eten; hun leven werd dus bedreigd. En wat deden de broers? Roemen in hun verdrukking? Gode lofzangen zingen? Nee, zij zagen niet op God maar ‘op elkander’. (42:1). Zij begonnen angstig te worden. Hoe moet dat nu verder? Waar moeten we ons voedsel vandaan halen? Geen van hen wist de oplossing. En daarom keken ze naar elkaar. Misschien dat de ander wat wist. Zie je dat? Ze verwachtten hulp van elkaar. Maar niet van God. Natuurlijk had deze grote benauwdheid een doel. Meer dan één doel zelfs. Maar het eerste doel was dat God Zijn woord waar ging maken aan Jozef. De honger werd het middel om Jozefs broers en ouders voor hem te laten knielen. Maar in dat eerste grote doel heeft God nog meer bedoelingen. Later komen we ze één voor één tegen.

1. Hij brengt de broers tot oprecht berouw, tot de belijdenis van hun zonde. (42:21, 22; 44:17-34)
2. Hij deed het ‘om u een overblijfsel te stellen op de aarde, en om u bij het leven te behouden, *door een grote verlossing*’ (45:7). Met andere woorden: tot eer en verheerlijking van Zijn grote Naam en tot roem van Zijn grote wonderen.
3. Hij deed het ‘om een groot volk in het leven te behouden’ (50:20).

4. Hij deed het opdat de profetie aan Abraham in vervulling zou gaan: 'Toen zeide Hij tot Abram: Weet voorzeker, dat uw zaad vreemd zal zijn in een land, dat het hunne niet is, en zij zullen hen [de Egyptenaren] dienen, en zij zullen hen verdrukken, vier honderd jaren. Doch Ik zal het volk ook redden, hetwelk zij zullen dienen; en daarna zullen zij uittrekken met grote have.' (Gen. 15:13, 14).

Er is iets bijzonders aan de hand met die uitdrukking 'grote benauwdheid' in Handelingen 7:11. Die woorden komen in het Nieuwe Testament, in het Grieks, nog drie maal precies eender zo voor.

De eerste keer is in Mattheüs 24:21. 'Want alsdan zal *grote verdrukking* wezen, hoedanige niet is geweest van het begin der wereld tot nu toe, en ook niet zijn zal.' De Heere Jezus spreekt hier over een verschrikkelijke tijd die nog voor het Joodse volk zal aanbreken. Een tijd zoals die er nog nooit is geweest. Vlak voor Zijn wederkomst. Als je wilt weten hoe die dagen eruit zullen zien moet je het Boek Openbaring lezen.

In dat Boek vind je trouwens de andere twee keer dat je 'de grote verdrukking' tegenkomt, namelijk 2:22 en 7:14. In het Oude Testament lees je over die tijd in Daniël 12:1 'en tijd der benauwdheid, [...] als er niet geweest is, sinds dat er een volk geweest is, tot op diezelfde tijd toe' en in Jeremia 30:7 'een tijd van benauwdheid voor Jakob [het volk Israël]'. Let op de woorden 'vrees en geen vrede' in Jeremia 30:5 en vergelijk dat met de toestand van de broers van Jozef.

Die tijd van benauwdheid heeft natuurlijk een doel. En eigenlijk is dat doel precies hetzelfde als in de dagen van Jozef. Dat God Zijn Woord waar gaat maken, nu niet aan Jozef, maar aan Zijn Zoon, onze Heere Jezus Christus. We hebben de vergelijking al eerder gezien. Hij is geboren en gekruisigd als de Koning der Joden (Mat. 2:2; 27:37). Maar de Joden wilden Hem niet als Koning. Ze behandelden Hem nog wreder dan de broers van Jozef deden. Maar toch zal Zijn volk voor Hem buigen. Want dát staat in de Bijbel. Zij zullen Hem als hun Koning erkennen. Maar dan moeten ze eerst overtuigd worden van hun zonde, de broedermoord. En tot dat doel gebruikt God de grote verdrukking die nog komen zal over het Joodse volk, de broers van de meerdere Jozef. Zij zullen berouw krijgen over hetgeen gebeurd is op

Golgotha: 'Doch over het huis van David, en over de inwoners van Jeruzalem, zal Ik uitstorten de Geest der genade en der gebeden; en zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben, en zij zullen over Hem rouwklagen, als met de rouwklage over een enige zoon; en zij zullen over Hem bitterlijk kermen, gelijk men bitterlijk kermt over een eerstgeborene.' (Zach. 12:10). En dan, ja dan pas zal er vergeving zijn. (13:1). En dan pas zal dat volk vrede kennen. VREDE MET GOD, door hun Messias, Christus Jezus.

Heb jij er onderwijl ook je les uit geleerd? Misschien is er honger in je ziel; benauwdheid of zelfs grote verdrukking. Je weet nu het doel waarom die over je komt. Je voelt je verlaten, leeg, eenzaam, angstig, of gewoon met zo'n onbestemd gevoel? Hij heeft een doel. En dat doel ken je nu. Je moet op weg gaan. Niet zoals de broers eerst deden en hulp van elkaar verwachtten. Je moet luisteren naar die stem van Jakob en voedsel gaan halen. En dat voedsel kun je slechts krijgen bij Hem Die gestorven is voor de zonde. Hoe tegenstrijdig het ook klinkt en hoe opstandig je hart er ook onder mag zijn, de weg naar vrede in je hart, VREDE MET GOD, is een weg van berouw, bekering en schuldbelijdenis. Aarzel niet. Probeer niet over de zonde heen te leven. Probeer haar niet diep weg te stoppen of weg te redeneren. Maar laat die benauwdheid het middel zijn om je hart te doorzoeken en alle zonde en bedrog voor God te belijden.

Misschien ben je die weg al gegaan en weet je wat het is om vrede met God te hebben. Bewaar die vrede als de kostbaarste schat in je hart. Laat niemand je verleiden tot een leven in de zonde. Het verwoest die vrede. En de weg terug is nog harder dan voorheen. Houdt je ogen zorgvuldig gericht op Hem Die de vrede tussen God en de mensen heeft aangebracht. Hij is je enige Baken in deze Gode vijandige wereld.

Dicht bij Hem te leven bewaart je niet voor verdrukkingen. Integendeel. Maar wel zal je langzaamaan leren Paulus die wonderlijke woorden na te spreken. 'Wij dan gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onze Heere Jezus Christus; door Wie wij ook de toeleiding hebben door het geloof tot deze genade, in welke wij staan, en roemen, in de hoop der heerlijkheid Gods. En niet alleen dit, maar wij roemen ook in de verdrukkingen, wetende, dat de verdrukking lijdzaamheid werkt, en de lijdzaamheid bevinding, en de bevinding hoop, en de hoop beschaamt niet,

omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest, Die ons is gegeven.' (Rom. 5:1-3). Dan pas ben je echt gelukkig.

